

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

האם יכול לתת צדקות, כאשר הוא בעל חוב

כתב מרן הר"י יצחק רצאבי שליט"א בשע"ה (חיים סיי רייז הי"ד): **מי שחייב כסף, לא יִדְבֶה ליתן צדקות וכדומה, עד שיפְרֵע את חובו תחילה.** ולכן אם רואה אדם שיש לו חולה בתוך ביתו, או שהגיעה לו איזו צרה ומצוקה חס ושלום, ונתן צדקה ולא נִעְנָה, לא ירהרר חלילה אחר מידותיו יתברך, כי כל דרכיו משפט. אלא אדרבה יפשפש במעשיו עצמו אולי הוא חייב ממון לאחרים ואינו פורע, או שמא יש בממונו סָרְד וְזָל, וזהו הגורם שנגעלו השערים בפניו. ואין עוון בעולם שמעבכ תפילתו של-אדם לעלות למעלה בעולם העליון, כמו הגזל רחמנא ליצולן. גם כמה אנשי-שם נדיבי-לב שבינם היה פתוח לרוחה ופירוזו את אוצרותיהם לתלמידי-חכמים ולעניים, ופתאום בא השודד עליהם, ולקח את כל אשר להם, רחמנא ליצולן. וזה רמוז בפסוק בצדקה תִּכְנֶנֶי, רחמי מעשוק כי לא תירא, וממתנה כי לא תקרב אליך. דהיינו רק אם מתרחקים מן העושק, מועילה הצדקה. ומי שמתנהג בממונו ביושר, אין ספק כי צדקתו תעשה פירות ופְיָרֵי-פירות, וכל שכן הלואתו [שמעלת מצות הלואה, גדולה מצדקה וכדלעיל סעיף א'], ויצילו ממות ומכל דבר רע, לחיים טובים ולשלום, עכ"ל. ושאלתי להרב המחבר: מה יעשה אדם שקנה בית בהלוואה לשנים רבות [מה שמכונה היום משכנתא], האם אינו יכול לתת מעשרות מממונו?? והשיבני: **אם יכול לשלם המשכנתא מדי חודש בחדשו, וגם לתת מעשרות מממונו, יכול לתת מעשר.**

בנים אתם לה' אלדיכם לא תתגדדו וגו': כי עם קדוש אתה לה' אלדיך ובך בחר ה' להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה (דברים יד. א-ב)

מובא במדרש הגדול' למהר"ד עדני זצ"ל על פס' זה (העלנו רק את הצורך לעניינו) בזה"ל: ר' מאיר אומר, חביבין ישראל בין עושין רצונו שלמקום ובין שאין עושין רצונו שלמקום הרי הן קוראין בנים, שנאמר 'וירא ה' וינאץ מעעס בניו ובנותיו ויאמר אסתירה פני מהם' (להלן לב. יט). אלא שהפרש בין עושין רצונו ובין שאינן עושין רצונו, שכשחן עושין רצונו שלמקום הרי הוא מיחד שמו עליהן וקורא אותן בנים, שנאמר 'בנים אתם לה' אלדיכם' וכי...
...
יבך בחר ה' אלדיך אין לך אומה ששלחה ידה בישראל אלא והקב"ה פורע ממנה. מצרים אמרו וכי...
אמר הקב"ה לאומות העולם, שוטים שבעולם אם נגע אדם בבנו שלמלך כלום יש לו חיים בעולם, וישראל הלא נקראו בנים שנאמר 'בנים אתם לה' אלדיכם', נוגעים אתם בהם ואני מניח אתכם, והלא כתיב כל הנוגע בכס נוגע - בבבת עינך לא נאמר אלא 'בבת עיני' (וכריה ב. יב), כאדם שאין לו אלא עין אחת בלבד והיא חביבה עליו ביותר, וכל הנוגע בה מיצר לו עד נפשו. כך אמר הקב"ה כל המיצר לישראל כאלו הוא מיצר לפני שנאמר 'עמו אנכי בצרה' (תהילים צא. ט), ואומר 'בכל צרתם לו צר' (ישעיה טג. ט).

יהיות לו לעם סגולה. אם יכנס... קראן קדושים, כי עם קדוש אתה' (פס' כא) אחי"כ קראן עבדים. משל למה הדבר דומה למלך שנשבה בנו ושלח ופדה אותו, כיון שבא ועמד לפני אביו, אמר לו אביו, אם אתה עושה רצוני הרי אתה בני, ואם לאו הרי אתה עבדי. כך אמר הקב"ה לישראל בזמן שאתם עושים רצוני הרי אתם בני שנאמר 'בנים אתם לה' אלדיכם', וכל זמן שאין אתם עושים רצוני, הרי אתם עבדי שנאמר 'כי עבדי הם' (ויקרא כה. מב), עכ"ל.

וברש"י כאן פירש וז"ל: ילא תתגדדו. לא תתנו גדידה ושרט בבשרכם על מת, כדרך שהאמוריים עושין, **לפי שאתם בניו של מקום, ואתם ראויין להיות נאים,** ולא גדודים ומקורחים, עכ"ל.

גדולת מעלת בנים אתם לה' אלדיכם, רבה היא לחינוך ילדינו. אך טרם נדבר בה, ראוי לתת לב לראשית המדרש שהעלינו, שגם הוא יסוד חשוב בחינוך בנינו. הבדל התנהגות האב לבנו בין כאשר הוא הולך בדרכו לבין אם אינו שומע לו, הוא היחוד שמו עליו. ר"ל, להוציא מאותם אלו שכאשר בנו אינו שומע לו מפטיר ואומר בנים גידלתי ורוממתי והם פשעו בי ועל כן אינו מדבר עמם כלל ומסובב פניהם מהם. דבר זה נובע משורש רע המכונה בפי אבותינו גימ"ל, ואחריתו מר ונמרה, שאז ילד זה מחפש לקבל תשומת לב וחום מאנשים אחרים להשלים חסרונו, ויצר הרע שולח לו אינשי דלא מעלי, ודי בזה למבין. ועל כן צריך האדם לשוח עם בנו בדרכי חכמה ובינה, אך לא לרחם עליו כאב המיוחד שמו על בנו, ושמאל דוחה וימין מקרבת. וכל ענין ודבר, צריך חכמה ובינה ותלוי מאוד בטבעי הילד ואכמ"ל.

וגדולת מעלת **בנים אתם לה' אלדיכם,** שימושה רב תכליתי בגידול בנינו לתורה ולתעודה. כאשר אנו מחזירים יום יום בילדינו הקטנים, שבח ורום מעלתם שאינם כשאר הגויים, ולצערינו גם לא כרב אחינו הטועים, ובפרט אנו המשמרים מסורת אבותינו הקדושים, ללא כל שינוי אחר המודה והאופנה. ואדרבה ביזוי וגנאי הוא לנו לילך בדרכיהם, כי אין בן מלך מתנהג כשאר העם, ואי לו אם יתנהג כמותם, אזי יחס אביו ישתנה אליו בהתאם למעשיו, ומעשיך יקרבוד ומעשיך ירחקוד. ואדרבה ככל שיתנהג כבן מלך ממילא ישמע אותו אביו יותר ויותר. ממילא אז יחפוץ הבן לילך בדרכי ישרים, ויתבייש להתנהג כמעשה רב האנשים ההולכים כפי העולה על רוחם ב"מ.

וגם כאשר לא יתנהג הילד כשורה, יהיה די למחנכי להביט בו במבט של בושה, וכבר ישכיל ויבין הילד ללא אומר וללא מילה. ודבר זה ניכר לעין כל בין בית אחד למשנהו. יש ילד המענין פניו כנגד חברו גם לנגד עיני הוריו, ויש המתבייש מאוד וכובש פניו כאשר נגלה קלונו. הכל תלוי מה המסר שמעבירים לו הוריו ומחנכיו. ומעלת 'בנים אתם לה' אלדיכם' אינו מתבטא רק בדיבורים עם הילדים, אלא אף במראה החיצוני, לבושם וסירוק פיאותיהם וכל כיו"ב. וכן בצורת וסגנון דיבורם והילוכם. ודוגמא קטנה שאין אנשים נותנים עליה את הדעת, היא, חוץ מכבודכם, כאשר הולכים לרחוץ בים ובבריכה, מלבד המכנס הקצר ראוי לילך בחולצה (גופייה) קצרה, ודי למבין בזה. ואשרי השם דרכיו לבדוק קודם את עצמו המתנהג הוא כבן מלך, שאז ישמש דוגמא טובה ויאה לבניו.

לעילוי נשמת מרת חביבה בת רחמה אוהנינה ע"ה תנעב"ה	לעילוי נשמת יוסף בן יחיא נהרי ז"ל תנעב"ה	לזש"ק יובל בן דוד ורות בת זכריה
--	--	---------------------------------------

תפארת בנים

פתרונות לפרשת 'ואתחנן'
אחודה חידה! יראת ה', והיא נמצאת
 בכמה אנשים. ותחילת הפס' 'ועתה', וסוף
 הפס' 'נפשך' (דברים ו. ד).
 הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה? טרם נפתרה!

שנת הלימודים בת"ת הסתיימה בלימוד מיוחד
 מסורת של מידי שנה בשנה **ערב לימוד אבות ובנים**

כאשר הלימוד היוו הכנה לחופשת בין הזמנים העוסק

במעלת קדושת עם ישראל. במעמד זה השתתפו: הרבנים הרבנים מחנכי הכיתות

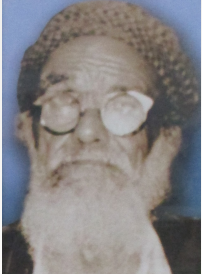
ופיאר את המעמד הרה"ג **עובדיה יפעי שליט"א** שהשמיע דברי חיזוק

מפקח הת"ת הרב **משה קלצקין שליט"א** אשר נשא פרק בחינוך

ומנהל הת"ת הרב **אליהו נהרי שליט"א**

בערב זה חולקו **תעודות הצטיינות** לשלושה תלמידים הזריזים להגיע מידי בוקר לשיעורו של מנהל הת"ת בעבודת
 המדות המכונה **'בדרכי אבותינו'** הלא הם ה"ה **אלעזר שמחי נ"י שילה שלום נ"י ומתניה נהרי נ"י** ואף חולקו **פרסים**
לכל שאר התלמידים המשתתפים מידי יום בשיעור זה. כמו"כ חולקו **תעודות הצטיינות לתשעה תלמידים** אשר עמלו
 במשך החצי שנה האחרונה. רבני מחנכי הכיתות הדגישו וחזרו והדגישו שהבחירה היתה קשה עד מאוד היות וכל
 בנך לימודי ה', אך כיון שהוגבלו במספר התעודות אולצו לתת רק לאלו בלבד.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מפקח
 הת"ת
 הרב
**משה
 קלצקין
 שליט"א**

הרה"ג
**עובדיה
 יפעי
 שליט"א**
 נושא
 מדברותיו

"גדול היה המעמד לכבודה של תורה"
 עת זכו תלמידי ביתה ה' דת"ת 'עטרת חיים'
 לבקר בהיכלו דרבינו הגדול
 מרן הג"ר **יצחק רצאבי שליט"א**
 לרגל סיום פרק 'אלו מציאות' בשעה טובה ומוצלחת
 רבינו שליט"א קיבלם במאור פנים ובחביבות
 מיוחדת הבעת קורת רוח והנאה רוחנית ניכרה על
 פניו בעת ששאל את התלמידים שאלות
 וענו בצורה ברורה והפליאו בידיעותיהם.
 לסיום חילק מרן שליט"א דברי מתיקה לתלמידים
 היקרים כאשר עברו לפניו אחד אחד להתברך מפיו
 שיזכו להמשיך ולגדול לתלמידי חכמים אמיתיים.

לעילוי נשמת
 מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
 מרא דאתרא דאליכין, תנצב"ה

לזש"ק
 תומר ישראל בן יעקב
 ואודליה בת מנשה

לזש"ק
 שלום בן יעקב ומירב
 טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

כל ציפור טהורה תאכלו (דברים יד. יא)

כל צפור טהורה תאכלו, צפור מלא רמו למי"ש ז"ל ארבעה סימנין בעוף אצבע יתירה זפק ושאינו דורס וקרקבנו נקלף בציפורן נמצאו שאותיות שניות מאצבע זפק ודורס וקרקבן הם אותיות צפור (ל"ת).

(יחידושי הרש"י למוה"ר"ש כ"ף זצ"ל)

עשר תעשר וכו' (דברים יד. כב)

אין לי אלא מה שהוציאה שדהו מהתבואה מנין שאפילו אם ממעות ת"ל תעשר שנישור של אותיות תעשר מזל"ך, תי עישורו ב, עי עישורו ז, וכן כולם ודו"ק (שמעתי בשם הר"ס תנעמי).

(יחידושי הרש"י למוה"ר"ש כ"ף זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

יש מי שמבין בשפה יפה, ויש... (ח"ב)

כשמוע המושל את דברי רבנו הקשה ערפו ואמץ את לבבו ולא רצה להראות עצמו נכנע בפני היהודי. לכן תבע בתקיפות את כל הסכום בתוך פרק זמן מסוים, שאם לא כך שלשת היהודים יתלו על עץ. כראות רבנו את עמדת המושל התקיפה ודברו ככסיל שאין בו דעת, החליט לשנות את טון דיבורו שהרי אמרו חז"ל אין לרחם על אדם שאין בו דעת והחל לדבר איתו קשות והבטיח ליסרו בשוטים עד שיכנע לבבו הערל. "הפעם יש סיכוי סביר שלא ארחם עליך כפעמים הקודמות" - אמר רבנו, "ובנוסף לכך שום פירוט לא תקבל מהיהודים".

בידוע שאין הגוי מוכן לשתוק על ביזוי כבודו העצמי אפילו אם עולה לו הדבר. ומעתה הוא יעשה הכל כדי להשיב לעצמו את כבודו שנרמס. מה שאין כן אצלנו עם הבחירה שכלל שיהיה האדם בזוי ומושפל בעיני הבריות הוא מרומם בעיני ה' יתברך שעל זה אמרו חז"ל: "אשרי שומע חרפתו ואינו משיב".

לכן כששמע המושל את דברי רבנו נפגע עמוקות בנפשו והרגיש את דברי רבנו קשים כסכין שפלחה את כבדו לפלחים. ואז זעם מכעס וצוה לשומריו לאסור את רבנו באשמת איום ברצח. שומריו, שתמיד עמדו הכן לפקודתיו, התקרבו אל רבנו לתפסו ולפתע נעמדו כגלמי עץ, נרתעים לאחוריהם ולא יכולים לתפוס את רבנו. המושל החל לזנוק עליהם ולקללם אך נתקלו במין כח שדחה אותם לאחור. חיש מהר עזב רבנו את בית המושל וחזר לשיבתו הקדושה.

הלילה ירד. שקט שרר במבואות הצרים. תושבי העיר נמים עתה את שנתם. לכד מאחד שאין באפשרותו לנוח ולשקוט - הוא המושל. משעה זו ואילך מתחיל אצלו ליל שימורים מן המזיקין. קרבות עוים מתנהלים בינו לבין אריות, דובים, זבובים ונחשים. דמיונות אלו שפעלו במוחו הם שגרמו לו לאבד את השליטה עצמית באופן מוחלט.

הוא סטר על לחיו להרוג את נחילי הזבובים שנכנסו לפיו לחטמו וגם בשערות ראשו. הוא הרים את המיטה וזרק אותה לעבר הקיר בחשבו כי הדוב עומד להתנפל עליו. צעקות מחרדות נשמעו מקירות ביתו.

השכנים ששמעו קול מלחמה בביתו של המושל התנוררו וחיש מהר נכנסו לביתו, כשהם מזועזעים ממראה ההרס. גם הם זכו למנה הגונה של סטירות לחי. בשעה שנכנסו השכנים וקרבו לעצור אותו משיגעונו הם נדמו לו כנחשי צפע המסתערים עליו להכישו. גם אשתו שעלתה בדמיונו כלביא המזנק מן הבשן זכתה למכות נמרצות ברגליה עד זוב דמה. נוסף לכך שמע קולות מפחידים בתוך אזניו ומראות זועה ראה בעיניו. תהו ובהו התחולל בשעה זו בביתו.

בלית ברירה תפסוהו השכנים וקשרוהו באחת פנות הבית כדי שלא ישפך דם אחד מהם. מי יודע איזו רוח שטות נכנסה במושל העיר? פתרון לתעלומה זו לא ידע איש חוץ מרבנו הרש"ש שבסיבתו נגרמה כל הרעה הזו.

אשתו שנפצעה במהלך הקרב שניהל בינו לבין הסובב אותו, ביקשה מאחד המשרתים שילך בדחיפות אל רבנו הרש"ש ויבקשו ממנו שיתפלל בעבור בעלה ויבקש עליו רחמים שיצא מהשיגעון שנתקף בו. "קודם כל יש לשחרר את שלשת האסירים הכלואים בבית הסהר ורק אחר כך אפשר יהיה לדון בנושא" - אמר רבנו.

ללא אומר ודברים שוחררו האסירים ממאסרם ואף בקשו את סליחתם על נעמת הנפש שנגרמה להם במשך שהותם בבית הסהר. אחר כך שלחה אליו שליחים לאמור: "שחררו את פרנסי העיר היהודים. עתה אפשר להביא אלי את המושל לטיפול". לא אחר הזמן ומושל העיר הופיע בלויית משרתיו, שכניו ובני ביתו כשהוא כבול בשרשרות ברזל. ניגש רבנו אל המושל ולחש באזנו "האם אתה מתכוין שפרנסי העיר ישלמו את הסכום הנקוב או שמא הנך מוותר על מחצית הסכום?"

שוב התחיל המושל להשתגע ולצרוח שאין הוא רוצה מאומה. הוא רוצה להתרפא. "אני מרגיש שנשמתי פורחת ממני" - אמר והתחיל להשתגע ולהשתולל. השכנים שהניחו לו בשעה שרבנו דיבר איתו איבדו את השליטה עליו והוא חזר להשתולל כבתחילה. השכנים המפחדים נסו החוצה ואילו רבנו בשלוות נפש ניגש אל המושל, הניח את ידו ומה פלא? רוח הסערה הפנימית שהתחוללה בקרב המושל דעכה עד שנגרע והתיישב על הכסא.

עתה החל רבנו לעשות כוונות יחידים ואחר מספר דקות שב המושל לאיתנו. הוסיף רבנו ואמר: "הפעם עמדת במבחן ולא לחנם שאלתי אותך אם אתה מתכוין שפרנסי העיר ישלמו את הסכום המלא או את מחציתו. אלולי היית עומד על כך לשלם לך סכום כלשהוא הייתי מתעקש לא לברך אותך וכך היית נשאר עד יום מותך".

כשמוע המושל את רבנו, נשם לרווחה והודה לו על הצלחתו להחיות את רוחו.

(הרש"ש הקדוש עמ' 84)

מהליכות אבותינו

הפְּכוּר

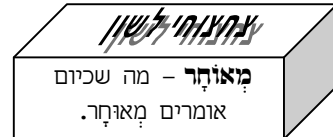
גמרא (ברכות מג. עם פירש"י) אמר רבי זירא אמר רבא בר ירמיה מאימתי מברכין על הריח [של מוגמר], משתעלה תמרתו [קיסור העשן שמתמר ועולה], ע"כ.

ומוגמר הוא כמו שהעלה בשע"ה (אוי"ח סי' מ"ד הי"א) וז"ל: מוגמר (שקורין בל"ע פְּכוּר), דהיינו שמשמין בשמים על גחלים שיעלה ריח טוב, מברכין עליו משיעלה העשן קודם שיגיע לו הריח, כמו בכל ברכות הנהנין. אבל לא יברך קודם שעולה העשן, דבעינן ברכה סמוך להנאה. אם המוגמר הוא מין עץ, מברך עצי בשמים. ואם של עשב, עשבי בשמים. ואם של שאר מינים, בורא מיני בשמים, עכ"ל.

ודבר הפְּכוּר היה שכיח מאוד בתימו, גם מפני ריחו הטוב וגם שמועיל לסלק עין רעה מביתו של אדם. אך כאן בארצינו הקדושה נתמעט הדבר וכמעט נשכח. ואעלה כאן מעשה משעשע ששמעתי מפני אחת הזקניות (רה"ע) הקשור לענייננו.

פעם אחת הלכה אשה עם אמה הזקינה לשוק, וביקשה מאחד המוכרים "פְּכוּר". התפלא המוכר, כיצד לא מתיבישת אשה זו לבקש לאמה הזקינה "בחור"? וכמה שניסה להסביר לה, שזה לא שייך עמדה על דעתה שהיא רוצה "פְּכוּר"! משכך, פנה מוכר זה לחברו ואמר לו, תראה, הזקינה הזאת רוצה שאני הביא לה "בחור"? וגם זה האיש לא הבין כיצד מבקשת "בחור" לזקינה? עד שנעבר שם יהודי תימני ושמע את בקשת האשה והבין מבוקשה, ולקחה לאדם שמוכר "פְּכוּר". והמבין יבין!

לרפואת דוד בן יאיר בת שכחע"י

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

תלמידי ביתה ו' זכו לבקר במעונו של מייסד הת"ת הרה"ג עזרא מפוד שליט"א לרגל סיימם את פרק הכנוס בבבא קמא. הרב שוחח עימם והתעניין בלימודם. ואף בירכס ממעמקי לבו שיתעלו במעלות התורה היראה והאמונה.

היה הדור ונכבד, עסקן ציבורי ולמדן, מתנהג בחסידות על פי דרך סודות הקבלה, פורש מאיסור קל ואפילו מפת של הגויים היה נזהר. הסכימה דעתו כי אין תקוה, אלא להתפטר ויחזור למלאכתו אשר מפירותיה היה חיי אושר כל ימיו, ובחצי הראשון משנת התרנ"ט נתפטר וחזר לעיסוקו בבורית אשר היתה מלאכתו. ארכו ימיו בשלושה ומיגיע כפיו זן את ביתו שלא בצמצום. אחרי התפטרותו המשיך הקהל לפנות אליו בבעיותיהם וירושתייהם ושאלותיהם. על השאלות היה מתפנה ועונה מי בכתב ומי בעל פה. על בעיותיהם וירושתייהם היה נענה להם אחרי שקנו ממנו שהם מקבלים עליהם את מה שיראה לו אם בפקס דין ואם בפשרה ללא כל עירעור, ובדרך זו השכין שלום בין איש לאשתו ובין אדם לחבירו ללא שום טובת הנאה. ככל ימי ששי לפני כניסת השבת היה הולך לשוק בבגדי שבת עטוף בטלית בענווה מרובה, ועובר בשווקים מראש ועד סוף כשהוא מזרז את בעלי החנויות לסגור את חנויותיהם בדרכי נעם, "קיומו יא אכזה, שבת שבת, זכות השבת תגן בעדכם". כלומר, קומו וסגרו את חנויותיכם אחי, מפני קדושת השבת. וחזור ואומר, זכות השבת תגן בעדכם, כשענינו למטה, וחזור לבית הכנסת לתפילה. נפטר בצענא בשנת ה'תרצ"ד.

חכמי תימן

הרב שלום ב"ר יהיא גמליאל זצ"ל

גולד בצענא בשנת ה'תר"ט. ברח מן השררה ולא רצה להיות מנהיג כפי שציווהו אביו באחד הימים. בעת שהיה עסוק בפרנסת אנשי ביתו באו אליו שליחים לבוא לאסיפה של ראשי הקהילה בעיר הבירה צענא. בהגיעו לשם הודיעו לו שהוא נבחר לרב ראשי וראב"ד עיני הגרלה. ענה להם שאיננו מסכים בשום פנים, וההגרלה אינה מחייבת אותו. שידלוהו בדברים. כשעמד בסירובו הפצירו בו שיסכים לכל הפחות שיגורילו עוד פעם בפניו. ראה בזה מפלט והסכים, ויצא הגורל שוב פעם עליו. בסופו של דבר הסכים, בתנאי שלא תהיה שום פניה משום יהודי לשלטון התורכי על פסקיו וקיבלו עליהם. למד בחבורת מארי סאלם אלמנדלי ומארי סאלם שמן ומארי סלימאן אלקארה ועוד רבנים אחרים.

המשך בעמודה הימנית

התודה...

ו- הברכה...

לילדים היקרים והצדיקים, אשר הקדישו מזמנם מרעננם, לסייע בהצעת מתחם הת"ת לקראת שנת הלימודים החדשה, וזאת עושים הם ללא כל תמורה, השדה"ט

ידידיה עזרי נ"י

שלום אגרוזם דמרי נ"י

אגרוזם סזן נ"י

יוסף שלום דמרי נ"י

יה"ד שיגדלו במעלות התורה והיראה, ויוצגו' לכל מדה טובה ולשמחת בית השאננה, מתוך אורך ימים ושנים ועזורא מעליא, אצ"ד

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ץ ורבוה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן-אלעד

רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובחמונת מרן הגאון הרב יצחק רעאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ח

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ח הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ ספח

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לרפואה ובריאות איתנה

סעדיה עדי בן שלום צוברי ויוסף בן משה דנין

מתוך אריכות ימים ושנים